

SBOROVÝ DOPIS 1/2022

z Uhříněvsi a z Říčan

Luis Tristán - Pokání svatého Jeronýma

V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry.

Efezským 6,18

„Proto číňte pokání a obraťte se, aby byly smazány vaše hříchy a přišel čas Hospodinův, čas odpočinutí, kdy pošle Ježíše, Mesiáše, kterého vám určil.“ Sk 3,19-20

Přiznám se, že mě vždy tato slova, která vyzývají k pokání a k obratu, zarážela. Navíc zde, u evangelisty Lukáše, jakoby podmiňovaly čas Hospodinův, čas odpočinutí. Skutečně působí dojmem, že to my máme svůj dosavadní život hodit za hlavu a začít něco nového. Hodně se mi to nelíbí – prostě proto, že je tu vždy někdo, kdo si osobuje právo na to určovat, co má být výsledkem mého obrácení. Ale skutečně to měl evangelista Lukáš v Petrově řeči na mysli?

Pomozme si jiným Lukášovým textem – z 1. části jeho spisu, z evangelia. **»Ježíš mu řekl: „Dnes přišlo spasení do tohoto domu; vždyť je to také syn Abrahamův. Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil, co zahynulo.“« Lk 19,9-10** Tato Ježíšova slova jsou závěrem příběhu o celníku Zacheovi. A výrazně nám osvětlují text z Petrovy řeči v Jeruzalémě.

Z příběhu o Zacheovi je zřetelné, že ono pokání a obrácení vlastně znamená vpuštění Boží záchrany pro člověka do svého života. Ježíš přetáčí role v Zacheově domě a sám se stává hostitelem. Tedy tím, kdo si Zachea bere pod svou ochranu. Tohoto konkrétního člověka otevírá životu a Zacheus sám, osloven touto Ježíšovou nabídkou, „obrací“ svůj život. A je typické, že toto obrácení se týká lidí, se kterými je v kontaktu. Najednou jak z nich, tak ze Zachea přestávají být objekty (k obohacení / k nenávisti) a stávají se z nich lidé. Je odstraněn hřích – zrušena bariéra mezi člověkem a Bohem a tím i mezi člověkem a člověkem. Přišel čas Hospodinův. To je Boží zázrak záchrany člověka.

Postní období není primárně o tom, že si budeme dělat

seznam toho, co si odepřeme. Je o tom otevřít se tomuto Božímu zázraku. Přijmout to, že jsme přijatí. A pak se začnou dít zázraky – jako se Zacheem. Najednou uvidíme ve svých životech Boha a člověka.

Jiří Ort

Sborové shromáždění 13. 3. 2022

Staršovstvo sboru na své pravidelné schůzi určilo termín sborového shromáždění – 13. 3. 2022. Sborové shromáždění je odrazem toho, že právo rozhodovat a s tím spojenou odpovědnost za náš sbor má každý jeho člen. Konkrétně mají hlasovací právo ti, kteří jsou zapsáni v seznamu členů s hlasovacím právem. „Staršovstvo zapíše do seznamu členů s hlasovacím právem všechny členy sboru starší 18 let, kteří se činně podílejí na životě sboru, především účastí na jeho bohoslužebných shromážděních nebo jiných aktivitách, a zároveň jsou plátcí saláru.“ (Jednací a volební řád) Tento seznam budete mít k dispozici 14 dní před termínem sborového shromáždění.

V letošním roce budeme brát na vědomí zprávu o hospodaření sboru a schvalovat rozpočet. Také bychom rádi dovolili 2. náhradníka staršovstva, protože sestra Kateřina Štraubová podala rezignaci a z pozice 1. náhradníka se řádnou členkou staršovstva stala sestra Kateřina Křečková.

Zároveň je sborové shromáždění obecně možností vyslechnout, co vše se v našem sborovém společenství událo v minulém roce. Můžeme také přidat vlastní podněty pro sborovou práci.

V letošním roce budeme mít ještě jedno sborové shromáždění, protože musí proběhnout nová volba faráře sboru. Stávající funkční období mně končí v lednu příštího roku.

Jiří Ort

Možnosti setkávání

Chtěl bych upozornit na možnosti setkávání – vědomě mluvím o setkávání, jakkoliv forma těchto setkání jsou biblické hodiny. Především však je to možnost se setkat, vědět o sobě, sdílet se. Zamýšlení nad biblickými texty je zároveň možností, jak vystavovat náš život pohledu biblických svědků, kterými jsou zároveň i naši blízcí ve sboru. Jsem vděčný, že se vytvořila nová skupina, která se takto setkává. A tím, že se setkává na kruchtě našeho kostela, je tak otevřená i těm, kterým je bližší přijít do kostela.

Zároveň chci připomenout, že již od začátku podzimu se setkáváme na biblických hodinách pro děti. Tyto biblické hodiny se konají u Vybíralů v Kolovratech.

lichá úterý v měsíci ve 20.00 hodin –

- biblická hodina on-line (Janovo evangelium)

sudá úterý v měsíci ve 20.00 hodin –

- biblická hodina na kruchtě (Zjevení Janovo)

středa v 17.00 hodin – biblická hodina pro děti –

- u Vybíralů v Kolovratech

sudé čtvrtky v měsíci ve 20.00 hodin –

- biblická hodina v Říčanech u Trkovských (Skutky apoštolů)

Jiří Ort

Co pro křesťany znamená půst

Mary Fairchild

(převzato z <https://www.learnreligions.com/what-is-lent-700774>)

Postní doba je křesťanské období duchovní přípravy před Velikonocemi. V západních církvích začíná Popeleční středou. Během postní doby mnozí křesťané dodržují

období půstu, pokání, střídmosti, sebezapření a duchovní kázně. Účelem postní doby je vyhradit si čas na rozjímání o Ježíši Kristu - přemýšlet o jeho utrpení a oběti, o jeho životě, smrti, pohřbu a vzkříšení.

Během šesti týdnů sebezkoumání a rozjímání se křesťané, kteří dodržují postní dobu, obvykle zavazují k půstu nebo k tomu, že se něčeho vzdají - například kouření, sledování televize, nadávání nebo nějakého jídla či nápoje, jako jsou sladkosti, čokoláda nebo káva. Někteří křesťané také dodržují postní kázeň, například čtou Bibli a tráví více času modlitbou, aby se přiblížili Bohu.

Ti, kteří chtějí zvolit přísnou formu půstu, nejedí v pátek maso a často jej nahrazují rybami. Cílem těchto duchovních cvičení je posílit víru a rozvinout bližší vztah s Bohem.

Význam 40 dní

Čtyřicetidenní postní období vychází ze dvou biblických epizod duchovní zkoušky: 40 let putování Izraelitů pouští po vyjití z Egypta (Numeri 33,38 a Deuteronomium 1,3) a Ježíšova pokušení po 40 dnech půstu na poušti (Mt 4,1-11; Mk 1,12-13; Lk 4,1-13).

V Bibli má číslo 40 zvláštní význam při měření času a točí se kolem něj mnoho dalších důležitých událostí. Během potopy přešlo 40 dní a 40 nocí (1. Mojžíšova 7,4.12.17; 8,6). Mojžíš se na hoře postil 40 dní a nocí, než mu Bůh dal Desatero (2. Mojžíšova 24,18; 34,28; 5. Mojžíšova 9). Zvědové strávili v kanaánské zemi 40 dní (Numeri 13,25; 14,34). Prorok Eliáš putoval 40 dní a nocí, aby se dostal na Boží horu na Sinaji (1 Kr 19,8).

Postní doba v západním křesťanství

V západním křesťanství je Popeleční středa prvním dnem

neboli začátkem postní doby, která začíná 40 dní před Velikonocemi (technicky 46, protože neděle se do tohoto počtu nezapočítávají). Oficiálně se nazývá "Popeleční den", ale přesné datum se každý rok mění, protože Velikonoce a okolní svátky jsou pohyblivé.

V katolické církvi se věřící na Popeleční středu účastní mše. Kněz rozdává popel tak, že věřícím na čelo lehce vetře znamení kříže s popelem. Tato tradice má věřící ztotožnit s Ježíšem Kristem. V Bibli je popel symbolem pokání a smrti. Uctívání Popeleční středy na začátku postní doby tak představuje pokání z hříchu a také obětní smrt Ježíše Krista, který následovníky osvobodil od hříchu a smrti.

Postní doba ve východním křesťanství

Ve východním pravoslaví začíná duchovní příprava Velkým půstem, 40denním obdobím sebezpytování a půstu (včetně nedělí), které začíná Čistým pondělím a vrcholí Lazarovou sobotou. Popeleční středa se neslaví.

Čisté pondělí připadá na sedm týdnů před Velikonoční nedělí. Termín "Čisté pondělí" odkazuje na očištění od hříšných postojů prostřednictvím postní doby. Lazarova sobota nastává osm dní před Velikonoční nedělí a znamená konec velkého půstu.

Dodržují postní dobu všichni křesťané?

Ne všechny křesťanské církve dodržují postní dobu. Postní dobu dodržují především luteránské, metodistické, presbyteriánské a anglikánské denominace a také římskokatolíci. Východní pravoslavné církve dodržují půst nebo Velký půst, a to během 6 týdnů nebo 40 dní před Květnou nedělí, přičemž půst pokračuje i během Svatého týdne pravoslavných Velikonoc.

Bible se o postním zvyku nezmiňuje, nicméně praxe pokání a smutku v popele se vyskytuje v 2 Samuelově 13,19; Ester 4,1; Job 2,8; Daniel 9,3 a Matouš 11,21. V Bibli se o postním zvyku hovoří v souvislosti s popelem. Zprávu o Ježíšově smrti na kříži neboli ukřižování, jeho pohřbu a vzkříšení neboli zmrtvýchvstání najdeme v následujících pasážích Písma: Matouše 27,27-28,8; Marka 15,16-16,19; Lukáše 23,26-24,35; a Jana 19,16-20,30.

Historie postní doby

První křesťané cítili, že význam Velikonoc vyžaduje zvláštní přípravy. První zmínka o 40denním období půstu v rámci přípravy na Velikonoce se nachází v Nicejských kánonech (325 n. l.). Předpokládá se, že tato tradice mohla vyrůst z praxe rané církve, kdy kandidáti křtu podstupovali 40denní období půstu v rámci přípravy na křest o Velikonocích. Nakonec se toto období vyvinulo v období duchovní zbožnosti pro celou církev. V prvních staletích byl půst velmi přísný, ale postupem času se zmínil.

Postní sbírka Diakonie ČCE 2022

Nerad bych opomněl letošní postní sbírku Diakonie - <https://www.darujme.cz/projekt/1204258> .

Vzdělání dětí v Libanonu není samozřejmostí. Váš dar podpoří komunitní vzdělávací centrum Tahaddi v Bejrútu. Chodí sem děti z rodin, které uprchly před válkou ze sousední Sýrie. Tým pedagogů a psychologů tu připravuje předškolní děti na regulérní školní docházku a učí děti, které se do libanonských státních škol nedostanou.

V libanonském Bejrútu již šestým rokem působíme prostřednictvím místního komunitního centra Tahaddi v chudinské čtvrti Hay el Gharbeh. Spolu s místními organizacemi pomáháme k tomu, aby i ty nejchudší děti mohly chodit do školy nebo se vzdělávat doma. Rodiny podporujeme také materiálně a vytváříme příležitosti, aby si dokázaly zajistit vlastní obživu.

Pomáháme rodinám, které se před válkou v Sýrii uchýlily do sousedního Libanonu. Ozbrojený konflikt v jejich domově trvá již 10 let a konec není v dohledu. Hostitelský Libanon je přitom vyčerpán ekonomickou krizí, kterou ještě zhoršila koronavirová pandemie. O to víc potřebují naši pomoc.

Pomůžu jak můžu

K tomuto projektu jsem se dostal díky Pavle Smetanové, která organizuje aukce na podporu jídelny spolku Pomůžu jak můžu v Jemenu. Do té doby jsem sice věděl, že v Jemenu již dlouho probíhá válka, ale nic bližšího. Jsem Pavle velice vděčný, že pro mě toto téma otevřela a nabízím jej i vám. Jednak pomocí odkazu na webové stránky spolku (<https://pomuzujakmuzu.cz/>) a jednak pomocí Pavlina rozhovoru s její kamarádkou, která v Jemenu žije a projekt Pomůžu jak můžu rozjela.

(Použil jsem rozhovor z r. 2019, ve kterém jsou základní informace – více se můžete dozvědět na zmíněných webových stránkách.)

Jiří Ort

Jemen – nejdůležitější rozhovor, který jsem kdy vedla a napsala.

Publikováno 6.5.2019

Je to nejhorší hladomor na naší planetě za posledních sto let. Jemen je země ležící na jižním vstupu k Rudému moři, která už před začátkem války v roce 2015 patřila k nejchudším státům světa. Dovážela 90 procent potravin, 40 tisíc dětí ročně se nedožilo 5 let. Podle neziskové organizace Save the Children od začátku bojů zemřelo hladu 85 tisíc dětí ve věku do 5 let. Čechojemenka Sabina Addailamy se rozhodla alespoň některé z nich zachránit.

Vzpomínáte si na moment, kdy jste pochopila, že Jemen se ocitl ve válce?

Válka začala 26. 3. 2015. Na tohle datum asi nikdy nezapomenu. Moje nejmladší dcera Linda měla jít se školou do zábavního parku a moc se na to těšila. Celou noc kvůli tomu nemohla usnout. A najednou nás ostatní vzbudila letadla, bombardování a protiletická střelba. Vůbec jsme ale tenkrát netušili, o co jde, a tak jsme se ani nebáli.

Vyhledli jsme z okna, nebe bylo jasné, nádherně svítily hvězdy a mezi nimi lítaly červené tečky protiletických střel. Zprava, zleva, prostě ze všech stran. Pak ta letadla začala létat úplně nízko, vzápětí se ozvaly výbuchy. Pak jsme se dozvěděli pravou příčinu nočního rozruchu – jsme ve válce se Saúdy. Říkali jsme si, že to je jen chvilková záležitost, maximálně na dva týdny nebo měsíc. Jenže válka trvá přes čtyři roky a konec je v nedohlednu.

Sabina Addailamy

se narodila v roce 1974 v tehdejší Československu české matce a otci z Jemenu. Vyrostla a vystudovala gymnázium v ČR, dnes žije v Jemenu, kam se provdala.

Dotýká se konflikt vašeho každodenního života?

Je to stále horší. Ze začátku jsme měli všeho dostatek. Banky fungovaly, zaměstnanci dostávali platy, letiště bylo otevřené, lidé mohli cestovat. Měli jsme zásoby potravin i léků. Fungovala elektřina, silnice byly otevřené, ceny byly nízké a existovala obrovská naděje a víra, že vše brzy skončí, až se svět dozví, co se tu děje.

Teď jsou banky prázdné, peníze za vývoz ropy mizí neznámo kam, státní zaměstnanci a učitelé jsou už roky bez pravidelného příjmu. Kvůli tomu jsou zavřené školy. Mnohé jsou zničeny a další slouží jako místa pro uprchlíky z jiných měst. Letiště je zavřené a zčásti zničené. Lidé musejí cestovat přes Aden i několik dní a potřebují povolení.

Léky jsou nedostatkovým zbožím. Ani ty životně důležité jako je inzulin, přípravky na srdce a různé druhy chemoterapií nejsou k dostání. Dají se získat jen přes známé a za sumy, které většina obyvatel nemá.

Elektřina nefunguje vůbec, cesty a mosty jsou zničené, stejně jako přístavy a nemocnice a mnoho překrásných budov našeho hlavního města San'á. Ceny potravin se zvedly několikanásobně, takže mnozí lidé si prostě nemůžou dovolit denně ani chléb.

Hlavně se ale proměnily srdečné tváře Jemenců. Je v nich vidět zklamání, beznaděj, lítost, utrpení a zoufalství. Často se ptají, proč na ně svět zapomněl. Jak je možné, že se i po všech reportážích, dokumentech a novinových článcích, po návštěvách humanitárních organizací a spolků na podporu lidských práv nic nezměnilo. Má snad jemenské dítě menší hodnotu než jiné děti? Musí umírat hlady nebo na cholera? Zdá se mi, že svět od nás odvrací svůj zrak.

Jak je postaráno o nemocné, sociálně slabé a staré Jemence?

Někteří jsou na tom opravdu zle. V našem sousedství žije asi šedesátiletá paní, která má leukémii. Její manžel je těžce nemocný a její dcera postižená. Žijí všichni v jednom pokoji a jedí jen to, co se podaří té sousedce během dne sehnat. Je odkázaná čistě na pomoc druhých. Někdy dostane pár drobných, jindy několik kousků chleba nebo zeleniny. Léky nemají vůbec.

Jiná stará paní kousek od nás si k nám chodí pro dřevo, které máme z ořezaných větví. Bez něj nemá na čem vařit. Její tři synové zemřeli ve válce a babičce zbyla tři vnoučata, o která se musí postarat. Jejich maminka to psychicky nevydržela a utekla ke svým rodičům do jiného města. Babička bydlí s vnoučaty v jedné místnosti a žijí jen z toho, co vyžebrají.

Lékaři bez hranic v Jemenu:

Působí ve dvanácti nemocnicích a podporují víc než 20 zdravotnických zařízení v 11 jemenských guvernorátech. Od března 2015 do prosince 2018 provedly týmy Lékařů bez hranic 81 102 chirurgických zákroků, ošetřily 119 113 zraněných v důsledku válečného konfliktu, asistovaly u 68 702 porodů a pomohly více než 116 000 lidí s podezřením na cholera. Od začátku letošního roku má organizace na místě 2200 členů, včetně lokálního personálu.

Vy jste začala takovým lidem pomáhat. Má to smysl? Není vaše pomoc kapkou v moři a spíš uchláhlením vlastního svědomí?

Vím, že člověk nemůže spasit svět, ale snažím se pomáhat alespoň lidem ve svém bezprostředním okolí. S kamarádkami jsem založila projekt Pomůžu, jak můžu.

Minulý rok jsme spolupracovaly na nákupu potravinových balíčků, které jsem pak rozdávala rodinám v nouzi v bezprostředním okolí. Teď jsme si daly za úkol udělat

něco většího. Rozhodly jsme se s přítelkyněmi z Čech otevřít jídelnu pro hladovějící rodiny. Náš plán je zajistit jedno teplé jídlo denně asi padesáti rodinám z nejbližšího okolí. Což je zhruba 300 lidí. Hlavně budeme krmít ženy, jejich děti a staré lidi.

Lze se za běžný jemenský plat dosyta najíst?

Lidé tu žijí hodně skromně. A rodiny si opravdu pomáhají. Někdo má schované peníze z dřívějška, kdy tu ještě nebyla bída, někdo něco zdědí, takže ten, kdo zrovna něco má, podporuje ty, co mají méně.

Já mám na místní poměry slušný plat ve školce, kde pracuju. Je to okolo 100 dolarů měsíčně, ale někteří lidé vydělávají třeba jen 20 dolarů za měsíc.

Tady se hodně dodržují tradice. Když se někdo žení, je nemocný nebo umře, všichni příbuzní se složí a přispějí finančně nebo materiálně. Rodiče tu jsou ve velké úctě, takže co chce maminka nebo tatínek, je pro děti priorita. Domovy důchodců zde neexistují, nejsou prostě potřeba. Je to jedna z těch úžasných věcí, která mě v téhle milované zemi drží nad vodou.

Rozhovor se **Sabinou Addailamy** vedla **Pavla Smetanová**
(redakčně zkrátil Jiří Ort)

Farní sbor ČCE v Uhříněvsi a v Říčanech

telefon: 211 222 198

<http://uhrineves.evangelnet.cz/>

mobil: 607 886 447

redakční email: jiri.ort@evangelnet.cz